

Του
Γιάννη Κακαρότη

Πρέπει να καθούν ζωές για να λυθούν τα προβλήματα των πολυκατοικιών;

Εδώ και τρία χρόνια υπάρχει μια μελέτη από το Τμήμα Πολεοδομίας που δείχνει ότι 43 προσφυγικές πολυκατοικίες είναι ακατάλληλες. Θεωρείται δεδομένο ότι από το 2020 μέχρι σήμερα, οι ακατάλληλες πολυκατοικίες έχουν αυξηθεί. Εξάλλου αυτό παραδέχτηκε την περασμένη Τρίτη ο διευθυντής της Πολεοδομίας.

Σε πολλές περιπτώσεις, δεν χρειάζεται κάποια μελέτη για να καταλάβουμε ότι πρόκειται για κτίρια τα οποία θέτουν σε κίνδυνο την ασφάλεια και τη ζωή των πολιτών.

Διαμερίσματα γεμάτα υγρασία, μπαλκόνια που γέρνουν, παράθυρα που μπάζουν αέρα, πολυκατοικίες χωρίς ανελκυστήρα με αποτέλεσμα να γίνεται ακατόρθωτη η μετακίνηση των ηλικιωμένων και σουβάδες που πέφτουν είναι μόνο μερικά από αυτά που αντικρίζει κάποιος εάν επισκεφτεί τις προσφυγικές πολυκατοικίες. Πόσο μάλλον αυτοί που είναι υποχρεωμένοι να ζουν κάτω από αυτές τις συνθήκες.

Μάλιστα, όπως ανέφερε την Τρίτη στη συνεδρία της Επιτροπής Προσφύγων δημοτικός σύμβουλος Λασιών και εργολάβος, «ξύνω το

μπετόν με το νύχι και αυτό πέφτει».

Η Επιτροπή Προσφύγων συζήτησε το θέμα αυτό οκτώ (8) φορές μέσα σε 3 χρόνια, με τις αρμόδιες Υπηρεσίες να προβάλλουν τις ίδιες δικαιολογίες και να παραθέτουν τα ίδια προβλήματα που αντιμετωπίζουν. Τρία ολόκληρα χρόνια και ακόμη δεν έγινε απολύτως τίποτα. Μάλιστα το Τμήμα Πολεοδομίας και το Υπουργείο Εσωτερικών επιμένουν να αρνούνται την κατάθεση της σχετικής μελέτης στη Βουλή.

Ακόμα χειρότερο είναι το γεγονός ότι δεν έχουν ενημερωθεί οι κάτοικοι αυτών των πολυκατοικιών. Τους αφήνουν σε άγνοια για την κατάσταση της οικοδομής που έχουν πάνω από τα κεφάλια τους. Τόσα χρόνια μετά δεν έχουν προχωρήσει στην επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν, ενώ δεν υπάρχει κανένα πλάνο.

Πρέπει δηλαδή να θρηνήσουμε θύματα για να γίνει κάτι; Πρέπει να έχουμε την ίδια κατάσταση με αυτή στην Τουρκία και τη Συρία για να ληφθούν μέτρα;

Τρομακτικό ακόμη είναι το γεγονός πως

στην ερώτηση «Ποιος θα φέρει την ευθύνη αν καθούν ζωές;», η Πολεοδομία ρίχνει τις ευθύνες στους κατοίκους και τις τοπικές Αρχές. Προβάλλει το επιχείρημα ότι έχουν τιλοποιηθεί οι πολυκατοικίες και έτσι νίπτουν τας χείρας τους.

Πρόκειται για οικοδομές που το ίδιο το κράτος ανήγειρε και υποτίθεται συντηρούσε, ενώ κάποτε τις κατεδαφίζει και τις ανοικοδομεί. Ωστόσο σήμερα ζητά από τους δήμους να τις αναλάβουν χωρίς να τους παραχωρηθούν οι απαιτούμενοι οικονομικοί και ανθρωπίνι πόροι για να τις εκκενώσουν, να στεγάσουν τους πρόσφυγες, να κατεδαφίσουν και να ανοικοδομήσουν τις επικίνδυνες πολυκατοικίες.

Η ετοιμασία συνολικού σχεδίου δράσης από τα αρμόδια κυβερνητικά τμήματα και η πολιτική βούληση να ξεπεραστούν τα προβλήματα, είναι πλέον επιτακτικά.

Ο κόσμος και οι επαγγελματίες του κλάδου των οικοδομών φωνάζουν και προειδοποιούν εδώ και χρόνια. Η ανθρώπινη ζωή είναι αδιαπραγμάτευτη.